

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155

e-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 10.8.2012
Č.j.: MK 50728/2012 OPP
Sp.zn.: MK-S 10296/2012 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako příslušný odvolací orgán státní správy, **rozhodlo** o spojení kauz **ve věcech odvolání** jediného účastníka řízení (dále jen „odvolatelka“)

1) ze dne 12.7.2012, proti rozhodnutí Národního památkového ústavu, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01, Praha 1 - Malá Strana (dále jen „NPÚ“ nebo „povinný subjekt“), vydanému pod č.j. NPÚ-302/53558/2012, ze dne 27.6.2012, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

2) ze dne 26.7.2012, doplněného dne 7.8.2012, proti rozhodnutí NPÚ, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01, Praha 1 - Malá Strana, vydanému pod č.j. NPÚ-302/57376/2012, ze dne 24.7.2012, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu InfZ, o odmítnutí části žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o:

Ministerstvo kultury ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), odvolání odvolatelky ze dne 12.7.2012, a odvolání odvolatelky ze dne 26.7.2012, doplněné dne 7.8.2012, **z a m í t á a p o t v r z u j e** napadená rozhodnutí č.j. NPÚ-302/53558/2012 ze dne 27.6.2012 a č.j. NPÚ-302/57376/2012 ze dne 24.7.2012.

Odůvodnění

1) Dne 22.7.2012 podala odvolatelka žádost o informace podle InfZ

„Žádám o informaci dle zák.č. 106/1999 Sb.

a) kolik průvodců konalo a koná v měsících dubnu, květnu a červnu průvodcovskou činnost na SH Bouzově a výše dosavadních nákladů;

b) zda u všech jde o výkon práce na základě dohody o práci konané mimo pracovní poměr, a že není konána žádná praxe (srov. přípis ze dne 10. 9. 2010, č.j. NPU-302/6939/2010 o výkonu studentské praxe v sezóně 2010);

c) zda je sledována efektivita práce zaměstnanců (stálých a tzv. sezónních) pracoviště SH Bouzov, např. zda zaměstnanci musejí písemně zaznamenávat, co (jaký druh práce) denně dělají, zda si vedoucí zaměstnanec vede písemné záznamy, jakou práci ten který den tomu kterému konkrétnímu zaměstnanci přidělil, jak byla splněna, zda zaměstnanec má práce “moc” nebo “málo” apod.)

d) zaslání (“přeposlání”) počítačové sjetiny ze vstupenkového systému Colosseum s denními přehledy času prohlídek a počtem návštěvníků za měsíc květen a červen /k informaci, jak velké skupiny chodí odpoledne na prohlídky a jak často – ve vztahu k počtu zaměstnanců zajišťujících tento minimální provoz/

e) zaslání („přeposlání”) průvodcovských textů (scénářů, libret či jinak označených slovesných útvarů apod.) prohlídek “Světci a světice” “Putování s Večerníčkem” “Dětská trasa s Ohnivcem”

f) ve které zahradě se budou konat prohlídky “Hrad plný písniček” http://www.hrad-bouzov.cz/doprovodne-akce/-akce-pro-verejnost-/v-zahradach-hrad-plny-pisnicek-49_55cs.html

g) doložení odborného stanoviska odpovědné osoby povinného subjektu, který odsouhlasila konání akce “Moravské hrady cz.” v hradním parku na obnovených travnatých plochách, tj. která odsouhlasila, že je v zájmu státní památkové péče, aby park byl jako “dočasně zbytný” státní majetek pronajat k soukromému subjektu ke komerční akci masové akce spojené s vjezdem těžké techniky a pohybem tisíce návštěvníků parku

h) sdělení rozpočtované výše prostředků na obnovení travnatých ploch v hradním parku

ch) sdělení nákladů za květinovou výzdobu v hradě <http://www.hrad-bouzov.cz/doprovodne-akce/-akce-pro-verejnost-/>

Každý měsíc je zasvěcen jinému tématu:

Duben - "Jarní dobývání"

Květen - "Tajemství hradních kaplí" (26.5. - 27.5.- kostýmované prohlídky "Světci a světice")

Červen - "V zahradách" (květinová zátiší v hradě, přednáška)

pokud má povinný subjekt k dispozici fotodokumentaci – poskytnutí této fotodokumentace “přeposláním”,

i) z jakého objektivního provozního důvodu je provoz prohlídkové trasy “Jak se stává středověký hrad” vázán na “**příznivé počasí**” (srov. http://www.hrad-bouzov.cz/doprovodne-akce/-akce-pro-verejnost-/v-zahradach-hrad-plny-pisnicek-49_55cs.html)

j) jaký je zisk z provozu výstavy “Tortura” – výnos (ze vstupného) X náklady (na “výstaváře”, věcné náklady na osvětlení expozice aj.)

k) jakým druhem kamene je prováděna úprava přístupové cesty a z jakého druhu kamene jsou původní části dláždění

l) zaslání “přeposlání” fotografie použité jako podklad ke SHP parku, na které je zachycena přístupová cesta, muži na koních a odpočívadlo se zábradlím a lucernou vlevo od 1. hradní brány (“dnes “u magnolie”) s původní cestou svahelem dolů ke kostelu“.

Dne 27.6.2012 vydal povinný subjekt **rozhodnutí č.j. NPU-302/53558/2012**, o odmítnutí žádosti odvolatek. V textu odůvodnění rozhodnutí se uvádí, podle článku 17

Listiny základních práv a svobod (dále jen "LZPS"), že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Z toho je vyvozeno, že dle LZPS má žadatel o informaci právo na vyhledání informací, z čehož vyplývá povinnost veřejné moci neomezovat přístup k informacím, nikoliv aktivně konat. Podání svědčí o snaze odvolatelky kontrolovat povinný subjekt, k čemuž slouží jiné postupy, uvedené ve zvláštních zákonech, např. v zákoně o kontrole. Dále NPÚ argumentuje, že mají být zpřístupněny údaje o osobách, které z vlastní vůle žádají o přidělení veřejných prostředků. V tomto případě jde o šikanózní počínání odvolatelky, která takto získané informace dále využívá ve svůj prospěch a k naplnění svých soukromých zájmů. Takto jednání odvolatelky označil i Městský soud v Praze ve svém rozsudku sp. zn. 9 Ca 39/2008-42. Obdobné **opakované šikanózní jednání odvolatelky** hodnotí i nadřízený orgán s využitím rozsudku NSS, sp. zn. 8 As 22/2010-91. Podobnou rozsáhlou žádost vyřizoval NPÚ, územní odborné pracoviště v Olomouci, s tím, že poskytnutí podmínil uhrazením nákladů ve smyslu § 17 odst. 3 InfZ. V tomto případě odvolatelka úhradu neprovedla, v čemž vidí povinný subjekt její šikanózní výkon práva, protože jí o informaci samu nešlo. Dále NPÚ poukazuje na rozsudek NSS č.j. 2 As 71/2007-56, ze dne 2.4. 2008, kdy **lze odmítnout** poskytnutí informace nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v §§ 7-11 InfZ, **nýbrž i z důvodů faktických, které v InfZ uvedeny nejsou, příkladmo je v odůvodnění rozsudku uvedena situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá jako faktický důvod neposkytnutí informace.** Vyhledání takového rozsahu informací představuje neúměrnou zátěž pro povinný subjekt. Pod písmeny c), i), j) a k) podává odvolatelka dotaz na názor povinného subjektu.

Proti tomuto rozhodnutí podala dne 12.7.2012 odvolatelka **odvolání**. V odvolání uvádí, že ve výroku rozhodnutí nejsou uvedeny právní meze zákona o informacích a konstatuje, že sám nadřízený orgán vytkl v jiném případě, že se musí v rozhodnutí aplikovat § 68 odst. 2 správního řádu. Dále namítá, že odůvodnění ve statí o kontrole je nesrozumitelné. Odvolatelka upozorňuje, že z rozhodnutí není seznatelné, jaké soukromé zájmy sleduje. Rovněž nechápe jakou návaznost má tato žádost o informaci na žádost ze dne 16.9.2011 a odvolává se na čl. 36 a čl. 3 odst. 3 LZPS. Podle odvolatelky povinný subjekt pouze mechanicky cituje selektovanou judikaturu, ze které vybírá, co se mu hodí. Dále namítá, že není zřejmé, z jakého důvodu je zmiňováno ust. § 8b InfZ. Kromě toho odvolatelka dodává, že se NPÚ brání rozhodnutím proti údajnému mimořádně rozsáhlému vyhledávání, které by NPÚ neobhájil, neb vyřídit žádost trvá cca 15 minut. Skutečným důvodem odmítnutí žádosti pak je obava z kontroly činnosti povinného subjektu a hospodaření s veřejnými prostředky.

2) Dne 22.7.2012 podala odvolatelka žádost o informace podle InfZ

„Žádám o informaci,

- a) *kolika fyzickým osobám, které nejsou zaměstnanci povinného subjektu a které nemají svého služebně nadřízenou osobu dle § 6 odst. 3 zák. č. 412/2005 (jde o fyzickou osobu, vůči níž není odpovědná osoba podle věty první, splnění podmínek podle odstavce 2 ověřuje a oznámení fyzické osobě vydává odpovědná osoba nebo jí určená osoba toho, kdo umožní fyzické osobě přístup k utajované informaci stupně utajení Vyhrazené) vydal povinný subjekt na základě jejich žádostí podle § 6 odst. 3 věty druhé zák. č. 412/2005 Sb. a přílohy č. 4 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., ve znění nařízení vlády č. 240/2008 oznámení o splnění pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Vyhrazené“;*
- b) *poskytnutí vnitřního předpisu povinného subjektu (elektronicky v podobě, v jaké byl povinným subjektem vytvořen), kterým je upraven způsob získání přístupu k utajovaným informacím ve stupni Vyhrazené;*
- c) *kterí zaměstnanci povinného subjektu jsou odpovědnými osobami dle bodu a).“*

Povinný subjekt dne 24.7.2012 poskytl odvolatelce informace pod písmeny a) a c) pod č.j. NPÚ-302/57376/2012 a dne 24.7.2012 vyhotovil rovněž **rozhodnutí č.j. NPÚ-302/57376/2012**, o odmítnutí části žádosti o informaci pod písmenem b) žádosti. Rozhodnutí je odůvodněno dle § 11 odst. 1 písm. a) a dle § 12 InfZ s tím, že jde o vnitřní pokyny NPÚ vycházející z příkazu ministryně kultury č. 14/2012, č.j. MK 13391/2012 KBŘ. Z uvedených důvodů povinný subjekt podle InfZ omezil přístup k těmto dokumentům. Přístup k utajovaným informacím je dle NPÚ formalizovaným postupem a týká se vnitřních administrativních procesů povinného subjektu.

Proti rozhodnutí se **odvolala** odvolatelka dne 26.7.2012 s tím, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť sama informace není informací, která by se vztahovala výhradně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. V doplnění odvolání, ze dne 7.8.2012, odvolatelka poukazuje na rozsudek NSS č.j. 1 As 105/2010-73. Uvádí, že každá informace se bezprostředně týká zájmu na (ne)prokázání důvodu odmítání informace podle § 7 InfZ. Dále odvolatelka uvádí, že nebyla seznámena s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.

Odvolací správní orgán, v souladu se zákonem stanoveným postupem, prověřil obě odvolání a rovněž napadená rozhodnutí NPÚ pod bodem **1)** č.j. NPÚ-302/53558/2012, ze dne **27.6.2012** a **2)** č.j. NPÚ-302/57376/2012, ze dne **27.7.2012**, a to jak z hlediska procesních postupů, tak vlastního předmětu řízení. Při rozhodování se zabýval hodnocením ve spisech založených podkladů.

Ministerstvo kultury konstatuje, že rozhodnutí jsou v souladu s platnou právní úpravou. K rozsáhlému odvolání od bodem **1)** (o 12 částech) odvolací orgán dodává, že odvolání je zavádějící. Ministerstvo kultury uvádí, že ve výroku rozhodnutí není uvedeno ustanovení zákona proto, že zákonné meze nejsou zákonem vymezeny a v odůvodnění je zákonný odkaz na **odůvodnění rozsudku NSS, č.j. 2 As 71/2007-56**, ze dne 2.4.2008, dle kterého **lze odmítnout poskytnutí informace nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v §§ 7-11 InfZ, nýbrž i z důvodů faktických, které v InfZ uvedeny nejsou, jako je např. šikanózní výkon práva**. Proto argumentace odvolatelky rozhodnutím, č.j. MK 46200/2012 OPP, není po právu.

Pokud odvolatelka namítá, k odvolání pod bodem **1)**, že jí není jasné, jaké **soukromé zájmy** sleduje svým podáním, odvolací orgán uvádí **shodně, k oběma kauzám**, že v této souvislosti je nutno konstatovat, že odvolatelka je bývalou zaměstnankyní Národního památkového ústavu, Ministerstvem kultury zřízené odborné organizace státní památkové péče. Od r. 2004 adresuje nesmírné množství podání jak NPÚ, tak odvolacímu orgánu, přičemž se jedná o žádosti **podle InfZ**. Jen za rok 2011 adresovala odvolatelka, případně její odborová organizace, za kterou odvolatelka jedná, NPÚ 135 žádostí o informace, přičemž zásadně každá reakce povinného subjektu (ať poskytnutí požadované informace, tak rozhodnutí o odmítnutí jejího poskytnutí) je napadena stížností či odvoláním které, nejsou-li vyřízeny autoremedurou, řeší v dalším stupni Ministerstvo kultury. Ministerstvo kultury pak dále vyřizuje žádosti, které jsou adresovány přímo jemu a které nejen svým enormním nápadem, ale také samotným obsahem, svědčí o **šikanózním výkonu práva ze strany odvolatelky**. Ve výsledku tak jen odbor památkové péče řešil v minulém roce více než 168 podání odvolatelky (žádostí dle InfZ, stížností, odvolání, námitek, vyjádření k rozkladům apod.). Od 1.1.2012 do 31.7.2012 zaznamenal jen odbor památkové péče Ministerstva kultury cca 125 podání, průměrně tedy měsíčně se jedná o nápad podání v počtu cca 18 podání. Žádosti o informace však v nezanedbatelném množství napadají i u dalších věcných odborů Ministerstva kultury. Rozsah soudních sporů, které odvolatelka iniciuje (jejich povaha a způsob, jak tato řízení vede), jednoznačně svědčí o tom, že odvolatelka, cílí podáváním civilních i správních žalob na **získání finančního prospěchu**. Právě shora uvedené množství podání odvolatelky dle InfZ vůči Ministerstvu kultury (žádosti o informace, stížnosti a

odvolání, stížnosti na úřední osoby aj.) svědčí o snaze odvolatelky správní orgán zahltit, v důsledku čehož dochází k překročení zákonem stanovených pořádkových lhůt, což odvolatelka důsledně napadá žalobami na nečinnost. Odvolatelka tak systematicky napadá také veškerá rozhodnutí Ministerstva kultury vzešlá z řízení o jejích žádostech o informace, přičemž takto často napadá pouze domnělá formální pochybení a meritum věci, tj. poskytnutí či neposkytnutí původně požadované informace, nemá pro ni faktického významu. Enormní množství nápadu správních žalob je následováno důsledně nápadem žalob civilních **na náhradu nemajetkové újmy v penězích**, kdy odvolatelka v žalobách výslovně uvádí, že by pro ni jiná než **finanční kompenzace**, byla bez jakéhokoliv významu.

Odvolací orgán odmítá, k odvolání pod bodem **1)**, tvrzení odvolatelky, že rozhodnutí NPÚ je hloupé a zabralo by cca **15 minut** na vyhledání informace. Dále k obraně rozhodnutí NPÚ je třeba dodat, že shodně s NPÚ, Ministerstvo kultury hodnotí jako šikanu žádost o informace, ze dne 22.7.2012 (které v jednom podání fakticky **obsahuje 4 samostatná podání pod bodem I. až IV.**). Pod bodem I. tohoto podání je žádost o informace, v **rozsahu 13 podotázek**, dle InfZ. Též šikanózní výkon práva spatřuje odvolací orgán v tom, že obdobné informace, v **rozsahu 11 podotázek** a vyplnění tabulek, požadovala odvolatelka již dne 16.9.2011. Obě kauzy vidí odvolací orgán jako navazující a řešící stejné téma, s časovou posloupností, přičemž u první žádosti odvolatelka neuhradila předem náklady za poskytnutí informace dle § 17 InfZ, čímž potvrdila, že opravdový **zájem o údaje nemá** (odvolatelka pak učinila postup povinného subjektu předmětem žaloby pro nečinnost, v němž absurdně dožadovala odložení žádosti; tedy o informace samé odvolatelce nešlo). Jde tedy o jednání odvolatelky, které je v rozporu se smyslem a účelem čl. 17 odst. 1 a 5 LZPS. Pokud jde o odvolání pod bodem **2)** výroku rozhodnutí, které se vztahuje ke skutečnosti, že odvolatelce nebylo umožněno seznámit se, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, s podklady pro vydání rozhodnutí, Ministerstvo kultury opakovaně uvádí, že již z povahy věci vyplývá, že toto zákonné ustanovení se na vyřizování žádosti o poskytnutí informace nemůže aplikovat. Užití správního řádu při postupu vyřizování žádosti o informace je vymezeno § 20 odst. 4 zákona na informace, což je odvolatelce z její rozsáhlé agendy dle InfZ dobře známo a velmi často ve svých podáních nesprávnou námitku uvádí.

Závěrem shrnujeme: v podáních odvolatelky pod bodem **1) a 2)** se jedná o zdánlivý výkon práva, resp. závadný výkon práva, resp. výkon práva v rozporu s dobrými mravy, jehož účelem není vykonat právo, nýbrž samoučelně napadnout postup správního orgánu opravným prostředkem. Cílem odvolatelky není dobrat se meritorního rozhodnutí ve sporné věci, ale poškodit, zatížit až paralyzovat činnost správních orgánů úkony. Smyslem žádostí je tedy způsobit správním orgánům újmu. Je vhodné přihlídnout k tomu, že v mnoha případech dochází k řetězení žádostí, kdy poskytnutá informace je podkladem pro formulaci dalšího dotazu s mnoha podotázkami, následují další dotazy, které věc doplňují a jsou podávány stížnosti na úřední osoby, které věc vyřizují apod.

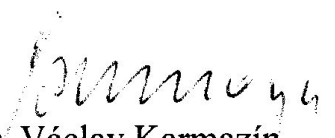
Četnou soudní judikaturou lze doložit, že **odvolatelka uplatňuje právo na informace vůči Ministerstvu kultury a Národnímu památkovému ústavu šikanozním způsobem dlouhodobě a systematicky**. Z usnesení Městského soudu v Praze, ze dne 18. 6. 2010, č.j. 7 Ca 46/2008-183-192 vyplývá: „Soud při postupu uvedeném výše zjistil, že u Městského soudu v Praze bylo k 20.4.2010 evidováno 57 soudních pří žalující Odborové organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu, 59 soudních pří Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací, 67 soudních pří PhDr. Hany Pavlů, předsedkyně odborové organizace, tj. celkem 183. Soud učinil dotaz také na Obvodní soud pro Prahu 1 (28+15+27, tj. 70), pro Prahu 2 (25+0+35, tj. 60), pro Prahu 7 (0+1+6), Krajský soud v Brně (0+2+2), Okresní soud v Olomouci (6+10+30, tj. 46), celkem 370 soudních pří u 6 soudů (lustrum k 20.4.2010 je součástí spisu 7Ca 275/2008). Přičemž ze spisových značek plyne, že jde o žalobní aktivitu počínaje rokem

2004. "Kromě toho odvolatelka vystupuje i jako právnická osoba (odborová organizace). K tomu se v rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 13.1. 2012, č.j. 5A 200/2010 – 63, uvádí: „Soudu je z úřední činnosti známo, že žalobkyně vede u Městského soudu v Praze ve značném počtu soudní spory ve věci působnosti zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Ve věci žalobkyně, PhDr. Hany Pavlů, zdejší soud eviduje ke dni vydání tohoto rozhodnutí 119 soudních sporů. Ve věci žalobkyně „O.PO.RA, odborová organizace“, resp. dříve „Odborové organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu“, resp. dříve „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“, jejímž jménem jedná žalobkyně (předsedkyně této odborové organizace), zdejší soud ke dnešnímu dni eviduje taktéž více než 100 soudních sporů.“

Na základě výše uvedeného Ministerstvo kultury rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze dále odvolat.

JUDr. Václav Karmazín
vedoucí právního oddělení
odboru památkové péče Ministerstva kultury

